

amplius dicat Sect. ead. παύσω τοῦτο γιγνόμενον *Cavebo, ne hoc amplius fiat* S. 79. [Ich will der Sache ein Ende machen.] Interdum loco Participii Infinitivus poni solet, ut de Rep. 3. p. 322. ἥτις μήτε τοὺς Φίλακας ὡς ἀρίστους εἶναι παύσῃ αὐτοῖς. *ὅπως ἂν παύσῃ αὐτὸ αὐτῶν *Ut id ab iis remoueat: ut iis mortem praesentiendi non amplius copiam faciat* S. 79. *Medium παύεσθαι *Desinere* sequente Participio, ut λέγων οὐδὲν παύει *Dicere non desinis* S. 45. add. S. 37. παῦσαι ἐλέγχων *Desine vitae tuum genus sequi, in aliis reprehendis positum* S. 41. add. S. 44. 52. 73. πέπαυται διψῶν *Desinit sitire* S. 51. id. qu. παύεται διψῶν S. 52. Praeteritum enim Passivi loco Praeteriti Medii est. *παύεσθαι τῶν λυπῶν *Vacare a doloribus; τῶν ἡδονῶν a voluptatibus; τῶν ἀγαθῶν καὶ κακῶν a bonis et malis* S. 52. πεινῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐπιθυμιῶν ἅμα παύεται *Sitire desinit et a reliquis cupiditatibus simul vacare incipit* Sect. ead.

Πραυστέον ἐστὶ προειδῶτας αὐτοῖς τὸν θάνατον *Prouidentium est, ne illi mortem praesentiant* S. 79.

Παχύνειν *Saginare* S. 74.

Παχὺς *Crassus* S. 80.

Πείθειν *Persuadere*: oratione aliquem eō perducere, ut vel aliquid credat, vel faciat S. 7. 8. 11. 47. 48. 73. Quibus locis ponitur cum absolute, tum cum Accusatiuō personae: ὡς ἐμαυτὸν πείθω *Ut mihi persuasum habeo* S. 8. πείθω τι σέ, τάῦτα λέγων, ζυγχοῦμαι *Num te quodam modo his dictis eō adduco, ut concedas* S. 48. πείθοντα *Persuadendo* S. 13. Opponitur διδάσκοντα *Docendo*. Unde Medium πείθεσθαι est vel credere, fidem habere ut S. 69. vel parere, ut S. 41. 61. 83. Construitur cum Datiuo. *Passiu. πεπεισμένοι εἰσὶ *Persuasi sunt: iis aliquid persuasum est* S. 9. πεισθήσει *Mihi fidem habebis* S. 69. id. qu. πείσει. ὑπὸ τούτων τῶν λόγων πέπεισμαι *Hanc narratio me mouit* S. 82.

Πειθῶ *Persuasio* S. 9. Vbi et Socrates duō πειθοῦ genera facit, et πειθῶ dicit esse I. διδασκαλικήν h. e. persuasionem, quae simul audientium mentibus rerum impertit scientiam,